

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА

Члан 1.

У Закону о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС”, број 55/14), у члану 17. став 4. мења се и гласи:

„Пропис који уређује рад Центра за обуку, као и организовање и спровођење обуке, стручног оспособљавања и усавршавања доноси министар надлежан за послове правосуђа.”.

Члан 2.

У члану 27. став 5. мења се и гласи:

„За директора Управе може бити постављено лице које има завршен правни факултет, на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије), основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету, најмање девет година радног искуства у струци после стеченог високог образовања од којих најмање седам година радног искуства на руководећим радним местима.”.

Члан 3.

После члана 41. додају се назив члана 41а и члан 41а који гласе:

„Поступак по молби за извршење казне затвора у просторијама у којима станује осуђено лице

Члан 41а

Након правноснажности пресуде, до ступања на извршење казне затвора, осуђени може поднети молбу да изречену казну затвора до једне године извршава у просторијама у којима станује.

О молби из става 1. овог члана одлучује судија за извршење суда који је донео првостепену пресуду, односно уколико је пресуду донео основни суд, одлуку доноси судија за извршење непосредно вишег суда.

Судија за извршење пре доношења одлуке прибавиће мишљење јавног тужиоца.

Приликом доношења одлуке по молби из става 1. овог члана, судија за извршење водиће рачуна да ли се променом начина извршења казне затвора може остварити сврха кажњавања.

У одлуци којом се усваја молба из става 1. овог члана, судија за извршење ће одредити да се извршење казне затвора у просторијама у којима осуђени станује одређује уз примену мера електронског надзора или без његове примене.

Пре доношења одлуке из става 5. овог члана, судија за извршење водиће рачуна о техничким могућностима извршења казне, као и о другим околностима од значаја за њено извршење.

Против одлуке судије за извршење из става 2. овог члана, осуђени и јавни тужилац могу изјавити жалбу ванрасправном већу истог суда, преко

судије за извршење који је донео првостепену одлуку, у року од три дана од дана пријема одлуке.

О жалби на одлуку судије за извршење одлучује ванрасправно веће истог суда, сходном применом закона који уређује кривични поступак.

На извршење казне затвора до једне године у просторијама у којима осуђени станује на начин одређен у одлуци из става 5. овог члана, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује извршење ванзаводских санкција и мера.”.

Члан 4.

У члану 50. став 1. после речи: „године” додају се запета и речи: „по правилу,”.

Члан 5.

У члану 101. став 1. после речи: „завода” додају се запета и речи: „о чему одлучује управник завода, на предлог стручног тима”.

Члан 6.

После члана 102. додају се назив члана 102а и члан 102а који гласе:

„Рад на радном месту ван завода по одлуци судије за извршење

Члан 102а

Судија за извршење може по предлогу управника завода одобрити да осуђени који је разврстан у полуотворено или отворено одељење завода обавља послове на радном месту ван завода, ако за то постоје услови, а кривично дело за које је лице осуђено није у вези са тим пословима.

Предлог из става 1. овог члана подноси управник завода, на основу претходно прибављеног мишљења стручног тима и уз сагласност осуђеног.

Уз предлог управника завода, судији за извршење доставља се и нацрт уговора између завода и послодавца којим се одређују услови под којим ће осуђени обављати послове на радном месту ван завода.

Ради обављања послова на радном месту ван завода, осуђени се може обратити управнику завода.

У поступку упућивања осуђеног на рад ван завода, завод сарађује са Националном службом за запошљавање и послодавцима.

Осуђени који обавља послове на радном месту ван завода, на основу одлуке судије за извршење, има право на накнаду у висини од 70% од накнаде за рад коју исплаћује послодавац заводу, на основу уговора из става 3. овог члана.

На накнаду за рад не плаћају се порези и доприноси.

Судија за извршење може опозвати одлуку којом је одобрио да осуђени обавља послове на радном месту ван завода, ако осуђени злоупотребљава право на рад ван завода или ако послодавац раскине уговор о раду.”.

Члан 7.

У члану 163. став 2. мења се и гласи:

„Одмах након започињања извршења дисциплинске мере упућивања у самицу обавезан је лекарски преглед осуђеног, ради утврђивања његовог психичког и физичког здравственог стања.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ако се лекарским прегледом утврди да даљи боравак у самици утиче на здравствено стање осуђеника, извршење дисциплинске мере упућивања у самицу ће се прекинути. Када престану здравствени разлози који су проузроковали прекид, наставиће се са извршењем дисциплинске мере упућивања у самицу.”.

Члан 8.

У члану 176. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„На сва питања која нису уређена прописом из става 1. овог члана, сходно се примењују одредбе Кривичног законика и Законика о кривичном поступку.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 9.

После члана 184. додају се назив члана 184а и члан 184а који гласе:

„Превремено пуштање на основу одлуке судије за извршење

Члан 184а

Судија за извршење може по предлогу управника завода превремено отпустити осуђеног са издржавања казне затвора највише 12 месеци до истека казне, ако је осуђени издржао једну половину казне затвора, због тешке болести, тешког инвалидитета или старости, ако би даље извршење казне представљало нехумано поступање.

Предлог из става 1. овог члана подноси управник завода, на основу претходно прибављеног мишљења стручног тима.

Уз предлог управника, судији за извршење доставља се здравствена документација осуђеног.

У поступку доношења одлуке, судија за извршење може одредити вештачење ради утврђивања здравственог стања осуђеног.

Осуђени који је превремено отпуштен са издржавања казне затвора због тешке болести или тешког инвалидитета, дужан је да на сваких 60 дана доставља судији за извршење извештај лекара о свом здравственом стању.

Судија за извршење може опозвати одлуку којом је одобрено превремено отпуштање, ако се накнадно утврди да нису постојали или су престали да постоје разлози за превремено отпуштање.”.

Члан 10.

Назив члана 258. и члан 258. мењају се и гласе:

„Звања запослених у Управи

Члан 258.

Радна места државних службеника у Управи деле се на положаје, кривично извршна радна места, радна места за обављање послова у служби за обезбеђење и извршилачка радна места.

Кривично извршна радна места и радна места за обављање послова у служби за обезбеђење су радна места на којима се обављају послови који подразумевају примену прописа који се односе на обављање послова извршења кривичних санкција и која се разврставају у посебна звања у извршењу кривичних санкција (у даљем тексту: посебна звања).

Кривично извршна радна места разврставају се у следећа посебна звања:

1) са средњом школом – млађи кривично извршни референт и кривично извршни референт;

2) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године – млађи кривично извршни сарадник и кривично извршни сарадник;

3) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, мастер струковним студијама, специјалистичким струковним студијама, специјалистичким академским студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету – млађи кривично извршни саветник, кривично извршни саветник, самостални кривично извршни саветник, виши кривично извршни саветник трећег ранга, виши кривично извршни саветник другог ранга и виши кривично извршни саветник првог ранга.

За потребе премештаја и распоређивања државних службеника, сва радна места која су разврстана у звање вишег кривично извршног саветника сматрају се одговарајућим радним местима, без обзира на начин њиховог рангирања.

Радна места за обављање послова у служби за обезбеђење разврставају се у следећа посебна звања:

1) са средњом школом – командир, старији командир и млађи надзорник;

2) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године – надзорник;

3) са високим образовањем на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, мастер струковним студијама, специјалистичким струковним студијама, специјалистичким академским студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету – млађи заповедник, заповедник и старији заповедник.

Да би радно место било разврстано у посебно звање, неопходно је да је посебним прописом утврђено као радно место на којем се стаж осигурања рачуна у увећаном трајању, или да испуњава најмање један од следећих услова:

1) да послове радног места обавља државни службеник који у смислу овог закона има статус овлашћеног службеног лица;

2) да се радно место састоји од послова који по својој природи, садржини, опису и значају претежно подразумевају рад са лицима лишеним слободе у непосредном контакту;

3) да се радно место састоји од послова којима се обједињују, координирају, усмеравају или надзиру поједини радни процеси у Управи као целини и свим заводима у саставу Управе.

Влада ближе уређује разврставање радних места у посебна звања, послове који се раде у сваком од посебних звања, као и мерила за опис послова радних места у акту којим се уређује унутрашња организација и

систематизација радних места у Управи за извршење кривичних санкција која су разврстана у посебна звања.

На разврставање положаја и извршилачких радних места примењују се прописи којима се уређује разврставање радних места и мерила за опис радних места државних службеника.”.

Члан 11.

После члана 258. додају се назив члана 258а и члан 258а, који гласе:

„Посебан стручни испит за обављање послова у служби за обезбеђење

Члан 258а

За обављање послова у служби за обезбеђење на радним местима разврстаним у звања командира, надзорника и млађег заповедника, обавезна је обука и полагање посебног стручног испита (у даљем тексту: испит).

Запослени у служби за обезбеђење који имају завршену средњу школу прописану законом и положен испит за обављање послова на радним местима разврстаним у звање командира, могу обављати и послове на радним местима разврстаним у звање старијег командира и млађег надзорника.

Запослени у служби за обезбеђење који имају стечено високо образовање које је по закону неопходно за полагање стручног испита за рад на радним местима у звању млађег заповедника, могу са тим положеним испитом обављати и послове на радним местима разврстаним у звање заповедника и старијег заповедника.

Запослени из ст. 2. и 3. овог члана могу обављати наведене послове, ако су испуњени услови утврђени прописима којима се уређује напредовање, распоређивање и премештај државних службеника, као и услови прописани актом којим се уређује унутрашња организација и систематизација радних места у Управи.

Испит се полаже пред испитном комисијом коју образује директор Управе.

Основну, континуирану, специјалистичку, допунску и другу обуку, стручно оспособљавање и усавршавање запослених спроводе предавачи, које одређује директор Управе.

Чланови испитне комисије и предавачи морају имати стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке академске студије), основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године.

Члановима испитне комисије и предавачима припада накнада за рад чију висину утврђује министар надлежан за послове правосуђа.

Кандидат први пут полаже испит о трошку завода, а поновљени испит о свом трошку.

Пропис којим се ближе уређује обука и стручно оспособљавање и усавршавање, као и услови, начин пријављивања за обуку и полагање испита, програм испита, садржај и вођење евиденција о положеним стручним испитима и обављеној обуци, стручном оспособљавању и усавршавању и издатим уверењима и потврдама доноси министар надлежан за послове правосуђа.

О положеном испиту издаје се уверење. О завршеној основној, континуираној, специјалистичкој, допунској или другој обуци, стручном оспособљавању и усавршавању, издаје се потврда.

Изглед и садржину обрасца уверења и потврде прописује министар надлежан за послове правосуђа.

Запослени у служби за обезбеђење изузети су од обавезе полагања државног стручног испита.”

Члан 12.

Назив изнад члана 259. и члан 259. мењају се и гласе:

„Обука, стручно оспособљавање и усавршавање

Члан 259.

Центар за обуку спроводи програме обуке, стручног оспособљавања и усавршавања за: приправнике, запослене у служби за обезбеђење, остале запослене у Управи и запослене у другим државним органима.

Програме обуке (основне, стручне, континуиране, специјалистичке, допунске и друге), стручног оспособљавања и усавршавања и начин полагања испита запослених у Управи израђује наставно веће Центра за обуку.

Наставно веће Центра за обуку чине управник Центра за обуку, председник и заменик председника испитне комисије, представник Управе за извршење кривичних санкција, секретар испитне комисије, два предавача и три члана испитне комисије.

План спровођења програма основне, континуиране, специјалистичке, допунске и осталих обука, као и стручног оспособљавања и усавршавања доноси директор Управе на предлог управника Центра за обуку.”

Члан 13.

У члану 262. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 14.

Посебни стручни испити за обављање послова у служби за обезбеђење који су до ступања на снагу овог закона пријављени, окончаће се према прописима који су важили у време подношења пријаве.

Члан 15.

Запослени у служби за обезбеђење који су положили испит за обављање послова на радним местима разврстаним у звање заповедника по ранијим прописима нису дужни да полажу испит за обављање послова на радним местима разврстаним у звање млађег заповедника који је прописан овим законом.

Члан 16.

Подзаконски акт из члана 1. овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 11. овог закона донеће се до почетка примене закона који уређује плате државних службеника и намештеника.

Члан 17.

Одредбе чл. 10, 11. и 13. овог закона, примењују се од дана почетка примене закона који уређује плате државних службеника и намештеника, а до тада остају на снази чл. 258. и 262. Закона о извршењу кривичних санкција („Службени гласник РС“, број 55/14).

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.